

Peeter, kust seest ta pruulis juu, selle Peige-
norema Rehhe Rotti sisse. Keit sedda
tehti Joseppi Rasko mõda, ilma et nem-
mad sest teädsid. Ja teisel Homikul, kui
Walge sai, sadeti neld minnema, keit
nende Eeslittega ja Wiljaga.

§. 288. Nemmad salwad agga Õünast
wâljaldainud, ja polnud mitte veel kau-
gele sanud, siis käskis Josep omma Ro-
ja-Ullerwatajat, ta piidi neid taffoajama,
ja kui ta nende jure saaks, neile ütlemeq :
Mitspärast tassute teie Kurja Hea eest ?
Se Karrilas, kust seest mo Jõssand joob,
olleste teie kaja wõtnud ; kuriast teile
seddateinud ! Temma ajas neid takka,
ja kui ta neid Tee peál Rätte sai, räkis ta
neile needfammas Gannad.

§. 289. Mende Meel sai osse õlete pah-
haks, kui nemmad sedda kuuksid ; nemmad
ütle-

ülesid : Mitspärast råg'b mo Jõssand
seddawisi ? Se olleks so Sullastele wâg-
ga Teotussels, kui mele sedda olleksime
teinud. Se Rahhagi, mis meie on ma
Rottide Sunist leidsime, tööme meie Ra-
naani. Maalt tagaast so Rätte jälle kui-
da p'ddime mele siis so Jõssanda Majast
Hõbbedat ehk Kulda marrastama ? Se-
fammas, kelle jurest se meie seast leitakse, se
v'go Surmanwâart, ja meie keik tahome
so Pârris. Sullased olla, kui se meie Rä-
on.

§. 290. **Se Takka**, Alaja ütles : Olgo
se nenda teie Gannade järrele ; se, kelle
jurest se Karrilas leitakse, se jägo minnu-
le Sullases, agga tele teised peate ilma-
süta ellema. Ja nemmad rõtsid warsti
keik onimad Rottid omma Eeslitte Sel-
jast malha, ja ligamees reggi omma Rot-
ti Su lahti, et ta piidi otsuma. Ja tem-
ma hakkas selle wannema Rottist peale,
ja